A°. 1832. N°. 58.

De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERRES. Het abonnement is ƒ 9,95 per Jaar.

Advertentiën worden aangenomen tegen 25 cents elken regel, mits 'op een zegel van 75 cents geschreven. Bijdragen zullen met dankbaarheid ontvangen worden.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 21sten JULIJ.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 18 *Julij* 1832.

Een groot getal Ingezetenen dezer Kolonie, die zich in het Burgerregister alhier hebben doen inschrijven, tot nog toe in gebreke gebleven zijnde, hunne Bewijzen van inschrijving, af te halen; zoo worden dezelven uitgenoodigd, om zich alsnog te dien einde, ter Algemeene Secretarij te vervoegen bij den Ambtenaar belast met het houden van het Burgerregister: — terwijl voorts zoodanige Ingezetenen die zich nog niet hebben doen inschrijven, herinderd worden, dat met en na den 1sten September aanstaande, de inschrijving bedoeld in art. 5 van het Regt op het Burgerregt, niet meer *kosteloos* kunnen geschieden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 21 *Julij* 1832.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie voor de na te melden Slaven, te weten:

PIERRE DAVID VAN DE VIJVER, in qualiteit als Administrateur en Beredderaar des Boedels wijlen MARIA ELISABETH SCHOTSBORG, voor de Slavin ADELAIDE, gemelde Boedel in eigendom toebehoorende. En

SINA van CORONEL, voor de Slaven ANNA en ANTONIA JACOBA, haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk die eenig regt of pretentie op de gemelde Slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Algemeene Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NIEUWSTIJDINGEN.

Uit ANNWEILER wordt den 15den Mei het volgende geschreven: »Gelijk bekend is, hebben onze jonge lieden tweemaal eenen vrijheidsboom opgerigt. Vergeefs waren de vermaningen van den lands-commissaris, den burgemeester en den leeraar om denzelven weg te ruimen. Donderdag den 10den, des morgens, verspreidde zich het gerucht, dat er soldaten aankwamen; de gendarmes liepen ginds en herwaarts, en alles werd roeriger op straat; de soldaten kwamen en zouden waarschijnlijk de gendarmes bijstaan, daar eenigen van hen, die den boom hadden geplant, in hechtenis zouden genomen worden. Terstond weergalmde het geroep: »burgers op de been! burgers op de been! op! de soldaten.» enz. In een oogenblik waren er zeker twee duizend menschen verzameld en velen gewapend. En brullende trok de menigte naar het huis van den burgemeester, waar de soldaten, met scherp geladene geweren, geposteerd waren. De gansche menigte riep: »de burgemeester en de forster moeten buiten dienst!» De burgemeester was genoodzaakt, ten einde de rust te herstellen, om zijn ambt, dat hij reeds 18 jaren bekleed had, neder te leggen. Aan ieder soldaat werd een middagmaal met wijn gegeven. Om 4 uur verlieten de soldaten de stad weder en werden, onder luid gejuich van jonge burgers en knapen, een uur ver uitgeleid.

Uit BOLOGNA wordt, den 12den Mei het volgende geschreven: »De binnenlandsche aangelegenheden van den Pauselijken staat nemen weder een ergeren keer. In plaats van de zoo dikwijls beloofde verbeteringen in het openbare bestuur worden de legatiën met nieuwe en ondragelijke lasten bezwaard, waarbij nog eene gedwongene leening komt, welke bij degenen die niet betalen kunnen, door verkoop van het mobilair ingevorderd wordt; een drukkend stelsel, hetwelk, zoo men meent, door zekeren *Borotelli*, die den raad en de zaken van den kardinaal *Albani* bestuurt, is uitgevonden. Deze kardinaal weigert te voldoen aan herhaalde uitnoodigingen, welke hij uit Rome ontvangen heeft, om van het opperbestuur in de legatiën af te zien, en heeft den prelaat *Capaccini*, die gezonden was, om hem persoonlijk daartoe nader te vermanen, zelfs zeer onbeleefd afgewezen.

Uit BAZEL, meldt men van den 17den Mei als volgt: Naar luid van overeenstemmende berigten uit onderscheiden zich afgescheurd hebbende gemeenten moet aldaar, een korps Zeissendragers worden opgerigt, hetwelk uit de niet tot de militie behoorende of niet met schietgeweer voorziene manspersonen zal zamengesteld zijn. In vele gemeenten zijn de ijzersmeden druk bezig met het vervaardigen van zeissen en het regtstandig vestigen van dezelve op stokken.

Extracten uit BELGISCHE dagbladen van 22 Mei.

De *Courrier* zegt heden: »Het schijnt, dat men bij ons aan geene verandering van ministerie meer denkt, en, nu het bestuur van *Grey* staande blijft, ook gepast oordeelt om het bestuur van *de Theux* te laten voortduren. Wij zijn weder tot dezelve onzekerheid en moedeloosheid vervallen, welke vóór het adres bestonden. Wegens de zaak van den heer *Thorn* wordt niets ondernomen. De heer *van de Weijer* schijnt weder naar Londen te zullen gaan, om maar weder te onderhandelen. Daar bestaat geen traktaat der 24 artikels meer. Wij dachten zoo juist niet te zullen treffen, toen wij vóór al het rumoer van het adres zeiden, dat al de veerkracht van de kamer zich in ijdele vertooningen zou opgosse.»

De priester partij verklaart zich sterk tegen eene verandering van het tegenwoordige Belgische ministerie.

De *Lijnx* meldt, dat de heer *Speelman-Rooman*, een der fabrikanten van Gend, onder Koning *Willem* vijf en dertig duizend gulden tot instandhouding van zijne fabriek ontving; doch dat hij bij de uitbarsting der revolutie zich dadelijk aan de heerschende partij aansloot en dan ook tot lid van het congrès werd benoemd. Dit heeft het gunstige gevolgd voor hem gehad, dat het Belgische gouvernement heeft goedgevonden, dat hij vijftien duizend gulden van het ontvangene voorschot in den zak zal kunnen houden en zijne schuld met twintig duizend gulden zal gekweten zijn.

De ENGELSCHE Dagbladen van den 20 Mei, bevatten thans de reeds op 16 December 1831, door de gevolmagtigden van Engeland, Oostenrijk, Pruissen, Rusland, en Belgie te Londen onderteekende conventie, betrekkelijk het slechten der Belgische vestingsterkten. Gezegde conventie is vervat in de volgende artikelen.

Art. 1. Ten gevolge van de veranderingen, door Belgie's onafhankelijkheid en onzijdigheid in de Militaire gesteldheid van dat land te weeg gebragt, zoowel als in deszelfs beschikbare middelen van verdediging, komen de hooge contracterende partijen overeen om zoodanige der vestingen te doen ontmantelen, als sints het jaar 1815 aangelegd, hersteld of vergroot zijn geworden, hetzij geheel, of ten deele voor rekening der hoven van Groot-Brittanje, Oostenrijk, Pruissen en Rusland, en wier instandhouding voortaan slechts een noodelooze last zou wezen; overeenkomstig met dit beginsel

zullen binnen het, door de navolgende artikelen vastgestelde tijdperken geslecht worden al de fortificatie-werken van de vestingen *Meenen*, *Ath*, *Mons*, *Philippeville* en *Marienburg*.

Art. 2. Het geschut, krijgsmaterieel en al de voorwerpen, uitmakende een gedeelte van de uitrusting dier vesting, tot wier ontmanteling bij het vorig artikel is besloten, zullen binnen den tijd van eene maand na de ratificatie der tegenwoordige conventie, of zoo mogelijk vroeger, uit gezegde vestingen weggehaald en overgebragt worden naar die vestingen, welke in stand blijven.

Art. 3. In elke der tot ontmanteling bestemde vestingen zullen onverwijld maatregelen worden genomen ter slechting van twee fronten en van al de werken, gelegen voor die fronten, gelijk mede van de inundatie-middelen, welke tot derzelver dekking mogten strekken, alles op zoodanige wijze dat elke der gezegde vestingen door zulke slechting worde opengesteld, hetwelk zal bewerkstelligd zijn binnen den tijd van twee maanden na de ratificatie der tegenwoordige conventie.

Met betrekking tot de gansche slechting der fortificatiewerken van bovengenoemde vestingen, zal zulks volvoerd zijn tegen den 31sten December 1833.

Art. 4. De Belgische vestingen die in Art. 1. der tegenwoordige conventie niet vermeld staan als bestemd om ontmanteld te worden, zullen in wezen blijven; belovende Z. M. de Koning der Belgen dezelve steeds in goeden staat te zullen houden.

Art. 5. Bijaldien de vier hoven, of een derzelven, ten gevolge eener te bewerkstelligen vereffening van rekening, mogten bevinden, dat zij nog ter hunner beschikking hebben eenig overschot van de oorspronkelijk tot Belgie's verdedigingsstelsel bestemde gelden, dat zulk overschot worden overgemaakt aan Z. M. den Koning der Belgen ten einde gebezigd te worden tot de doeleinden, waarvoor gezegde gelden waren aangewezen geworden.

Art. 6. De hoven van Groot-Brittanie, Oostenrijk, Pruissen, en Rusland behouden zich het regt voor om, wat de in Art. 1 en 2 bepaalde tijdperken betreft, te onderzoeken of gezegde artikelen tot volle en algeheele uitvoering zijn gebragt.

Art. 7. De tegenwoordige conventie zal geratificeerd en de ratificatien zullen uitgewisseld worden te Londen, binnen het tijdsverloop van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Extracten uit FRANSCHE Dagbladen van 22 Mei.

Wij deelen onze lezers mede een verslag der plegtstatige Lijkvaart van den Heer Raadpresident CASIMIR PÉRIER, welke op den 19den Mei jl. heeft plaats gehad; benevens een Necrologisch artikel, betreffende den Overledene.

Van 's morgens vroeg slaan de tamboers der nationale garde in al de wijken der hoofdstad het appel. Het weder dat tot dus verre koud en nevelig was, verheldert zich en het plein der revolutie opgepropt vol met troepen van het garnizoen en met bataillons der nationale garde. Ettelijke bataillons der nationale garde uit de jurisdictie van Parijs komen eerst ten 12 uren aan. Eenige stukken geschut, bestemd om de lijkvaart te volgen, staan in batterij op het Carousel. De kaden en straten op het Hotel van Binnenlandsche Zaken uitkomende zijn afgezet; zoo ook de kerk van St. Thomas d'Aquin, alwaar de lijkdienst moet gevierd worden. Eene barrière van stads-sergeants paalt de toegangen dier kerk af; de kerk zelve is met eene effene draperie behangen, zonder sieradien of wapenpraal. Trouwens de overledene had ook nog geen wapenschild verkregen. Van binnen is de kerk geheel en al zwart behangen. In het midden van het kleine schip dier kleine kerk verheft zich eene Katafalk, overdekt met zilvergestikte draperien, bestrooid met zilveren tranen. Aan de zijden der Katafalk verheft zich trofeesgewijze een dubbele bundel driekleur-vaandels met strikken van rouwfloers aan de stokknoppen. Kandelabers en een talloos tal van waskaarsen omstuwen de Katafalk, die gekroond is met een dubbel gehemelte, met lang afhangende zwarte draperien, bezaaid met zilveren sterren.

In het hotel van het ministerie is het lijk van des morgens ten 3 uren in de zaal, gezegd der ordonnantien, ten toon gesteld. Vele nieuwsgierigen, vooral vrouwen, waren vroegtijdig in de rue Grenelle St. Germain verzameld. Het volk werd door eene achterdeur binnen gelaten; de gorde vrouwtjes kwamen het lijk van den raadpresident met eenig wijwater besprenkelen, en gingen vervolgens door de groote voorpoort van het Hotel weder uit. Ten half twaalf uren, is de lijkstoet van uit het Hotel naar buiten getreden. Een detachement der nationale garde met eenen kapitein aan deszelfs spits, opende den trein. Daarop volgden detachementen van al de legioenen der nationale garde van de jurisdictie, gevolgd door onderscheidene bataillons der 1ste, 2de, 3de, 4de, 5de en 6de legioenen der Parijsche nationale garde. De lijkbaar, dezelfde, zegt men, als die waarop de Maarschalk *Lannes* naar het Pantheon is gebragt geworden, is zeer eenvoudig; dezelve is voorafgegaan door de muziekkorpsen der linie.

De Grootzegelbewaarder, de Minister van oorlog, de President der pairskamer en de Heer *Beranger*, een der Vice Presidenten van der gedeputeerden Kamer, zijn slippedragers.

De detachementen van de 7, 8, 9, 10, 11 en 12de legioenen der nationale garde komen daarna, en voorts het 3de en het 38ste regement van ligne, een escadron der nationale garde te paard, een escadron van die van Bercy, het 6de dragonders en een detachement van het 2de regement van hetzelfde wapen, en eene compagnie artillerie der nationale garde.

De trein wordt opgesloten door de municipale garde. De lijkkoetsen zijn allen in de rue Grenelle verzameld geweest; al de Ambassadeurs waren tegenwoordig. De Russische Ambassadeur heeft, zegt men, op het oogenblik dat de trein zich naar de kerk zoude begeven, plotseling eene ligte ongesteldheid gevoeld, en is ten zijnent terug gekeerd. Men weet niet regt waar aan dit eensklaps ongesteld worden moet worden toegeschreven.

Bij het terugkeeren uit de Kerk heeft zich de stoet beter ontwikkeld; achter het lijk bemerkte men, te midden der huisgenooten van den overledene, den Heer *Casimir Périer*, de zoon, te voet en in eenen langen mantel gehuld, als ook den Heer *Auguste Périer*, die nu onlangs tot Pair van Frankrijk is benoemd. Daarna volgden, in rijtuigen, in het voorste de Minister van Oorlog en de Zegelbewaarder in ministerieel gewaad; in het tweede de Heer *d'Argout* en de Heer *Sébastiani*. Na deze beide eerste rijtuigen volgde een tallooze stoet voetgangers, waaronder werden opgemerkt Afgevaardigden, Leden van de Kamer van Koophandel, Burgers van alle klassen, enz. Hierop volgde het rijtuig van den Ambassadeur van Pruissen en van den Portugeeschen Zaakgelastigden met hunne lijfknechts. Na de rijtuigen der overige gezanten, defileerden vier rijtuigen van het Huis des Konings, in welke men als aides des camps des Konings gekleed, opmerkte de Heeren *Delaborde* en *Jules Larochefoucauld*. De trein werd besloten door pelotons ongewapende nationale gardes.

Daarenboven merkten wij ook eenige rijtuigen met in kostuum gekleede pairs op; de maires van Parijs, de presidenten der hoven van cassatie, de regtbank van eersten aanleg en der kamer van koophandel. Kortom, het geheel van dezen lijkstoet had vrij veel van Koninklijken praal.

CASIMIR PERIER is geboren te Grenoble, den 12 October 1777, van *Claude Perier*, negociant en eigenaar van het landgoed Vezille, nabij Grenoble. Met een merkwaardig gevolg volbragt de heer *C. Perier* zijne studien in het College *de l'Oratoire*, te Lyon. Nog zeer jong zijnde, omhelsde hij de militaire loopbaan, en maakte met onderscheiding de veldtogten in Italie van 1799 en 1800 (7de en 8ste jaar der Republiek), mede. Hij was geplaatst bij den generalen staf der militaire genie, toen hij, om zijnen Vader te gehoorzamen, zich aan den handelsstand toewijde.

In 1802 vestigde hij, met zijnen broeder *Scipio*, een bankiershuis, hetwelk hij in de voortgangen der nijverheid wist te doen deelen, door een groot gedeelte zijner kapitalen tot commercieele ondernemingen aan te leggen, welke hij door zijne handelkennis en door zijn geld ondersteunde.

In Frankrijk bekend staande als een eerlijk bankier, als een der schranderste Industriëelen, moest de heer *Casimir Perier* tot de nationale vertegenwoordiging komen, zonder dat daartoe kuiperijen of bemoeijingen noodig waren; want, hij was populair. In 1817 werd hij lid der vertegenwoordigende kamer, en van nu af aan wijdde hij alle zijne vermogens aan het welzijn des lands. Aan eene onwankelbare onafhankelijkheid paarde hij een wegsleepende en overmeesterende welsprekendheid.

In Februarij 1821, behoorende tot de zwakke maar moedige oppositie van destijds, door den grootzegelbewaarder *de Serre* aangeklaagd, droeg zijn edel en grootharig antwoord den stempel der echte parlementaire redeneerkunde.

Als moedig lid der, in 1824 en 1825 zoo zeer beknotte oppositie, wendde hij met verdubbelden ijver zijne begaafdheden en krachts-inspanningen aan: zijne redevoering tegen het milliard van indemniteit mag gehouden worden voor een meesterstuk van redekunst en kiesche betamelijkheid (die heden zoo zelden gepaard gaan:) zijne aanvallen tegen den heer *de Villèle* en deszelfs 3 pCt. leening hebben menigwerf dien scherpzinnig begaafden Minister zeer in de engte gedreven: want de heer *Casimir Périer* offerde niet, zoo als deze of geene zijner ambtgenooten, de belangen zijns lands aan die van zijne bijzondere nijverheid of kunstvlijt op. De 3 pCt. leening voor de kapitalisten gunstig, maar voor het land schadelijk achtende, aarzelde hij geenzins dezelve te bestrijden.

De revolutie van Julij verscheen, en vond den Heer *Cas. Périer* altijd denzelfden. Gedurende tien achtereenvolgende jaren de wetten tot verdediger hebbende gestrekt, verzaakte hij deze edele roeping niet: hij had, tegen de steeds toenemende inbreuken van het absolutismus, de borstwering zijner begaafdheden opgetrokken; met gelijken moed verzette hij zich tegen de aanmatigingen van het volksgezag. Met warmte het constitutioneel gouvernement toegedaan, en hetzelve volkomen bevattende, verdedigde hij hetzelve met steeds gelijke toewijding.

Na de revolutie van 1830 tot President van de Kamer der Gedeputeerden benoemd, volvoerde hij deze roeping met regtvaardigheid en vastberadenheid.

In Maart 1831, onder hagchelijke omstandigheden tot het ministerie geroepen, greep hij met vaste en moedige hand de teugels van het staatsbewind aan, en herstelde hij weldra de misslagen zijner voorgangers. Overtuigd, dat geen ministerie zonder majoriteit eenigen werkzamen gang kan houden, was zijn eerste stap een beroep deswegens op de natie, door eene nieuwe Kamer zich te doen vestigen. Het land beantwoordde aan dat gemoedelijk beroep; de majoriteit der Kamer onderschraagde het door den Heer *Cas. Perier* ontwikkelde stelsel.

Nimmer stond eenig ministerie ten doel aan zoo hevige aanvallen, voortkomende van die het staatstelsel steeds ontwrichtende partijen, welke het land op derzelver juiste waarde weet te schatten; die aanvallen waren schier altijd eene gelegenheid tot zegepraal voor den Heer *Cas. Perier*.

Door dezen nimmer gestaakten worstelstrijd uitgeput, is de Heer *Cas. Perier* bezweken.

Frankrijk verliest een bekwamen en gemoedelijken minister, een man van genie, de Koning eenen getrouwen dienaar; het parlementaire spreekgestoelte een welbegaafden redenaar.